

KAPJUK EL AZ ÖRDÖGÖT!

RÉSZLET

A színpadon egy asztal, egy szék, egy kanapé, egy kis fiókos szekrény és egy ajtó, a háttér egy operafólia, amit fénnel át lehet színezni, most éppen sárga, mintha tapéta lenne. Mika megjelenik, megáll középen.

1. Jelenet

MIKA *(dühösen)* Sziasztok! Engem Mikának hívnak és rossz vagyok, mint az ördög. Első ránézésre nem biztos, hogy látszik rajtam, de... *(leül törökülésbe)*

Minden a szezámmagokkal kezdődött! Kicsi koromban nagyon szerettem kiönteni egy nagy tálcára és az ujjammal rajzolni bele. De néha leszórtam az egészet a földre... Az én anyukám nagyon kedves, de azért szokott kiabálni. Érthető. Olyan dolgokat kell csinálnia, amiket nem szeret. Főzni, takarítani, szezámmagokat sepregetni, hiába mondtam neki, hogy hagyja, jó nekem a csoki vacsira a rumli- kupac tetején.

Mika felmászik az asztal tetejére, hanyatt fekszik, keresztbe veti a lábait, a horizont kékre vált, az erdő hangjait halljuk.

Néha el szoktunk menni az erdőbe kirándulni, anya, apa és én. Az nagyon jó! Botok, kavicsok, mohás kövek... Tudjátok kik laknak a mohás kövek alatt? A tányér sapkás manók! Azért nem csúcsos a sapkájuk, mert a kő alatt benyomódna nekik. Anya csak annyit vesz észre az egészből, hogy egy bottal gilisztákat piszkálok a kövek alatt, és persze ne nyúljak hozzájuk. De nem azért, mert mondjuk valami baja lesz a gilisztának, hanem mert gusztustalan. *(felül)* Szegény giliszták... Most akkor én bántom őket vagy anya? Meg, hogy tegyem le azt a botot, mert még kiszúrom a szemem. De miért szúrnám ki? A földet turkálom vele, nem a szemgolyómat. Ilyenkor jön egy nagyon hosszú, nagyon unalmas rész, amikor nagyon fegyelmezetten, botok és giliszták nélkül csak sétálunk a fák alatt, majd egyszer csak kinyílik az erdő!

A horizont élénk zöldre vált.

És egy hatalmas zöld takaró lesz belőle!

Mika feláll az asztalon, széttárja a karját, berepül egy piros játékreplő, erős, berregő hangja van, majd beszalad Mika Anyukája, kergeti a replőt, próbálja elkapni.

MIKA Fű, amerre a szem ellát! Széttárom a kezem és beleszaladok, mint egy replőgép! Erre anya felkap, hogy megyünk haza.

Anya elkapja a replőgépet, kiviharzik vele.

Beültetnek hátra az autóba, hiába magyarázom nekik, hogy én vagyok a pilóta! Azt ismételtetik, hogy mennünk kell, mennünk kell, mert lemegy a nap. És ha lemegy? Már rég feltalálták a zseblámpát!

Leugrik az asztalról, előre sétál.

Rossz vagyok, mint az ördög, mert felmászok az asztal tetejére, és ott táncolok.

Anya visszarohan a replőgép nélkül, az asztal körül szaladgál.

Anya meg ahelyett, hogy táncolna velem, azt hajtogatja: hogy le fogsz esni, le fogsz esni! De miért esnék le?

Anya megáll, majd tehetetlenül kisétál.

MIKA Pedig anya is szereti a zenét, mert néha énekel és olyankor olyan szép hangja van, mint egy angyalnak.

Misi be egy nagy fülhallgatóval a fején, leül hátul a színpad jobb szélére, olvasgatni kezd, a pulcsiján egy felirat: VÉDD A FÖLDET!

Misi a suliban a bemutatkozáskor elmesélte, hogy ők szoktak járni fesztiválokra meg koncertekre a szüleivel. Olyankor mindig kap egy nagy fülhallgatót, amiben nem szól semmi, hogy ne süketüljön meg. De jó neki! Bárcsak engem is elvinnének a szüleim egy fesztiválra! Apa a nyakába ültetne, a fülelen fülhallgatóval simán eljátszanám, hogy hallom a zenét! És ha már iskola.

Leül a színpad elejére, a háttér halvány zöldre vált.

Aki még nem járna suliba, annak elárulom, hogy: PUSZTÍTÓ! Ez anya szava. Akkor használja, ha szétpakolom a szobámat. Miután rendet rakott. Nagyon

szerettem az ovit, biztos voltam benne, hogy az iskola csak rosszabb lehet. Hát nem igazam lett? Ott kezdődik, hogy egy ilyen kicsike kis padban kell ülni nagyon- nagyon hosszan. Oké, gondoltam, legalább lesz mit óra alatt rugdosni. Persze, hogy rám szóltak. Akkor minek a pad? Mert mondjuk írni meg rajzolni bárhol lehet.

Mika feláll, miközben beszél, a kanapéra épít botokból egy keretet, csillagokat ragaszt rá stb. Elővesz egy zseblámpát, bekapcsolja, a villanykapcsolót pedig lekapcsolja. Bejön Mika Apukája, a laptopján dolgozik, leül a székre a kanapéval szemben.

Számomra ez a világ irracionális. Ez apa szava. Azt jelenti, hogy értelmetlen. Minek léteznek giliszták, botok, padok meg százammagok, ha nem lehet velük játszani? *(szomorú)* Ha én olyan vagyok, mint az ördög, akkor ő biztosan szeret színházat játszani. Meg táncolni. Meg botokkal hadonászni. Meg unatkozni Gábor bácsi matekóráján. Az is lehet, hogy miatta lettem ilyen?

Bejön Gábor bácsi, tanácstalanul körbenéz, hogy hol van.

MIKA Nem Gábor bácsi, hanem az Ördög miatt.

Gábor bácsi el, Misi feláll.

MIKA Megátkozott a rosszassággal, és most miatta haragszik rám mindenki.

2. jelenet

MISI *(odalép Mika mellé)* Az még létezik?

MIKA *(gondolkodik)* Krampuszt már láttam az oviban.

MISI Szerintem az nem az Ördög. Max unokatestvérek.

MIKA Honnét tudod?

MISI Nem hiszem, hogy az Ördöggel dolgozna a Télapó.

MIKA Igaz. Oviba se engednék be.

Hallgatnak.

MIKA Amúgy hogyhogy ájtóttél hozzám? Nem is vagyunk barátok.

MISI Meséltem anyáéknak, hogy beteg vagy, és mondták, hogy akkor miért nem látogatlak meg?

MIKA Nem félnek, hogy elkapod?

MISI Á! Anya szerint minden betegség pszichés eredetű. Kivéve a vírusokat.

MIKA De ez vírus.

MISI Ja...

Hallgatnak.

MISI Amúgy baj, hogy átjöttem?

MIKA Akkor nem engedtelek volna be. *(a táskájában keresgél)* Na írjuk össze, hogy néz ki az Ördög! *(füzetet és tollat vesz elő)* Rémlik valami meséből, hogy neonzöld és nagy szeme van. *(rajzolni kezd)*

MISI Az nem az Ufó?

MIKA Úgy értem, hogy a szeme nagy és zöld. Meg szarva is van.

MISI Milyen? Olyan, mint az antilopnak vagy mint a Graffalónak?

MIKA *(Misire néz)* Szerintem ez részletkérdés. Meg kell tudnunk, hogy hol él!

MISI Eredetileg a pokolban, de azért el szokott mászkálni. Mármint régen. Már tuti kihalt.

MIKA Miért tuti?

MISI Mert ezer százalék. A dínók is kihaltak.

MIKA Hogy jönnek ide a dínók?

MISI Úgy, hogy azok is kihaltak.

MIKA De ha kihalt az Ördög, hogy átkozott meg engem rosszasággal?

MISI Úgy, hogy amikor megszülettél, még élt, és akkor még gyorsan megátkozott, és aztán kihalt.

MIKA De én csak mostantól vagyok rossz. Amióta iskolába járok.

MISI Szerintem korábban is rosszalkodtál, csak akkor még elnézték neked.

Szünet.

MIKA Szerinted is rossz vagyok?

MISI ... Aha.

MIKA Akkor tényleg totál fura, hogy itt vagy.

MISI Te vagy az egyetlen, aki szóba állsz velem a suliban.

MIKA Elkértem a rádiódat. Egyszer.

MISI Jó, de el is vehetted volna.

Szünet.

MISI Mondjuk, azt nagyon utálom, amikor bottal csapkodod a fejemet. Már meg akartalak kérni, hogy ne csináld.

MIKA Bocs.

MISI Semmi baj.

Szünet.

MIKA Egyszer sétáltattam pókot is a hátadon.

MISI szomorúan lehajtja a fejét.

MIKA És most már ilyen is maradok, amíg ki nem pusztulok.

MISI Nem feltétlenül...

MIKA *(Misi felé fordul)* Ha az ördög tényleg kihalt, akkor beszélni sem tudok vele, és nem tudom megkérni, hogy vegye le rólam az átkot. Érted már? Nem maradhatok örökké rossz gyerek! Anya szomorú miattam. És úgy összevesztek apával, hogy sosem fognak kibékülni.

Csend.

MISI És ha mégis él az Ördög? Csak nyugdíjba ment? És ha nyugdíjba ment, lehet, hogy megszélidült, és akkor biztosan segíteni fog neked!

MIKA A mi szomszédunk egy nyugdíjas bácsi, és egyáltalán nem szélidült meg.

MISI Jó, akkor, hogy vegyük rá az Ördögöt, hogy vegye le rólad az átkot?

MIKA Miért? Eljönnél velem megkeresni?

MISI Persze! Segítségre van szükséged.